

BUITENLAND

Mirte Siemerink liep een keuzecoschap tropengeneeskunde in Sumve (Tanzania). Ze is geneeskunde student aan het erasmus MC in Rotterdam, 6e jaars. Aankomende week studeert ze af en gaat ze werken als arts-assistent dermatologie.

1 januari 2009. 'Mwaka mpya njema!' Gelukkig nieuwjaar in het Swahili. Het schalde vrolijk door de overdrachtsruimte. Niet veel over te dragen, aldus de dienstdoende arts. Alleen een patiënt met brandwonden in de maleward. Ik maakte een notitie: Burncase, private room 1.

Ik opende de deur van private room 1 en wist meteen: deze jongeman zou geen Mwaka mpya njema tegemoet gaan. Beyo was zijn naam en hij frituurde mandaazi's op een huwelijksfeest toen hij vlamvatte omdat een vriend een fles kerosine omstootte in het vuur... Zijn schreeuwend gehuil en de aanblik van de grote zwartgeblakerde korsten en bloederige wonden deden me rillen. Deze patiënten gaan in Nederland linea recta naar een brandwondencentrum. Hier krijgt een dergelijke patiënt een coassistent als zaalarts en heeft hij maar te hopen dat er middelen zijn voor verzorging. Ik dacht daar maar niet te veel over na en vroeg om assistentie. We berekenden het lichaamspercentage verbrandingen: 54. Als getal misschien niet eens veelzeggend, maar de aanblik van deze jongeman, gevangen in één grote wond die hem niets dan pijn en onbehagen bezorgde, was afschuwelijk.

Zorg voor brandwonden is niet gemakkelijk en zeker niet in een setting als deze, las ik in een handboek tropengeneeskunde. Personeel haakt af omdat het enge, vieze, stinkende gevallen zijn. Behandeling wordt gezien als tijdconsumerend en demoraliserend voor de patiënt. Ik zag het gebeuren bij Beyo. Ik nam zelf de continue wondzorg op me en diende vocht en antibiotica toe. Het was vreselijk als Beyo al enorm veel pijn had en ik ook nog eens zijn wonden schoon moest maken met jodiumoplossing. In het begin zijn mijn tranen in zijn wonden gevallen. Naast gebrekkig Swahili had ik een nonverbale taal met Beyo ontwikkeld. Aan zijn ogen zag ik wat voor dag het was. Ongelooflijk hoe vrolijk zijn ogen soms nog konden staan. Liggend in zijn nattende, ontstekende wonden. Aan het bed gebonden met als enige pijnmedicatie paracetamol en ibuprofen. Met kleine ups en grote downs was er na een maand toch sprake van vooruitgang. Sommige brandwonden vertoonden huidregeneratie. Beyo had de energie om af en toe uit bed te komen. Kleine mijlpaltjes op weg naar herstel.

Na twee maanden moest ik gaan. Ik stelde het afscheid dagen uit. Ik kon me niet voorstellen dat ik niet meer vrolijk en dankbaar onthaald zou worden door Beyo en zijn familie. Ik nam innig afscheid maar deed de deur niet dicht. Terug in Nederland kijk ik nog steeds mee door een kier. Beyo gaat nog steeds vooruit, maar is er nog lang niet. Ik hoop dat hij nog dit jaar definitief naar buiten loopt door de deur van private room 1. Zijn ongekende doorzettingsvermogen verdient het mooiste Mwaka mpya njema dat er bestaat.

Bijscholing voor tandartsen uit ontwikkelingslanden

Van 6 mei tot en met 24 juni is er weer een groep bijzondere 'studenten' uit ontwikkelingslanden op de afdeling Tandheelkunde aanwezig. Zij volgen de cursus New Concepts in Public Oral Health die de vakgroep Internationale Mondgezondheid organiseert. 'We krijgen regelmatig enthousiaste reacties van cursisten uit voorgaande jaren.'

Kiran Raj Awasthi uit Nepal en de Nigeriaanse Ayamma Udo Umanah zijn pas twee dagen bezig en hebben hoge verwachtingen. 'Toen ik het programma zag wist ik dat ik hier bepaalde zaken kon leren die in mijn eigen land niet mogelijk zijn', vertelt Ayamma. 'Ik vind het fijn om te leren hoe ik iets beter kan presenteren', vult Kiran aan.

Educatie en praktijk

Programmacoördinator Dominique Niesten legt uit dat het eerste deel van de cursus over educatie gaat. 'Ze leren bijvoorbeeld hoe ze hun lesmethoden effectiever kunnen maken en studenten een actievare rol kunnen laten spelen door probleemgestuurd onderwijs toe te passen.'

De acht cursisten die uit 42 aanvragen zijn geselecteerd zijn allemaal minimaal tandarts op bachelorniveau. Vaak hebben ze ook nog een functie aan een hogeschool of universiteit, vandaar dit deel van de cursus.

Van deze acht gaan er zes mee naar het volgende deel

van de cursus. Er stromen vijf nieuwe cursisten in. 'Het tweede deel gaat over public oral health, gemeenschapstandheelkunde. Daar leren studenten bijvoorbeeld hoe ze gaatjes kunnen vullen zonder te boren. Met handinstrumenten wordt het betreffende gaatje dan schoongemaakt waarna de tandarts speciaal vulmateriaal aanbrengt. Ideaal voor gebieden waar geen elektriciteit en stromend water is', legt Niesten uit.

Doel van deze cursus is dat de cursisten zaken meekrijgen waarmee ze in hun eigen land direct of indirect aan een betere mondgezondheid kunnen bijdragen.

Enthousiaste berichten

De programmacoördinator benadrukt dat veel collega's bijdragen aan de cursus. 'Hoogleraar Wim van Palenstein en vakgroepvoorzitter Jo Frencken verzorgen het cursusgedeelte over Public Oral Health, hoogleraar Nico Creugers verzorgt het leeuwendeel van het educatiegedeelte en drie andere enthousiaste vakdocenten geven ook enkele dagdelen cursus. Janny Wijmenga regelt alle logistiek rondom de studenten.' Dat het aanslaat is duidelijk. 'Regelmatig krijgen we enthousiaste berichten van cursisten uit voorgaande jaren over activiteiten die ze hebben ondernomen om de mondgezondheid van hun landgenoten te verbeteren', besluit Niesten. **MM**

De cursisten leren bijvoorbeeld hoe ze gaatjes kunnen vullen zonder boren.

Versneld talen leren

In sneltreinvaart een vreemde taal eigen maken. Dat kan met de Intensive Language Programmes van het Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen (UTN). Onder het motto 'doeltaal is voertaal' worden de cursisten vijf dagen lang ondergedompeld in de vreemde taal. De cursussen starten in september.

Academici opereren in een internationale context. Het spreken van vreemde talen is daarin steeds meer een vereiste. Het UTN speelt in op deze behoefte. Vanaf september starten de Intensive Language Programmes voor hoogleraren, universitair (hoofd)docenten, medisch specialisten, managers en overige medewerkers van de Radboud Universiteit en het UMC. Deze taaltrainingen hebben als doel om iemands taalvaardigheid in het Engels, Duits of andere vreemde taal aanzienlijk te verbeteren. Ook zijn er trainingen Nederlands voor buitenlandse medewerkers.

'Internationalisering is een van de speerpunten van de universiteit', vertelt Liesbet Korebrits, directeur UTN. 'Medewerkers moeten bijvoorbeeld een congres voorzitten, presenteren, vergaderen of onderhandelen in het Engels. In het Intensive English Programme kunnen we specifiek deze vaardigheden bij iemand verbeteren. Ook uitspraak, woordenschat, grammatica en taalbeschuwing komen aan bod. Door de training leren mensen vloeiender, zelfverzekerder, grammaticaal correcter, genuanceerder, kortom: natuurlijker spreken in de vreemde taal.'

Doeltaal is voertaal

De trainingen vinden plaats in het Kasteeltje. De tweede verdieping wordt hiervoor stijlvol verbouwd, en krijgt voorzieningen voor een digitaal talenpracticum. De taaltraining duurt vijf opeenvolgende werkdagen. De cursisten werken aan een case study die ze aan het einde van de week presenteren (uiteraard in de vreemde taal) aan een panel. Onder het motto 'doeltaal is voertaal' wordt uitsluitend in de vreemde taal gecommuniceerd. 'Ook tijdens het diner of in de wandelgang', aldus Korebrits. 'De cursisten worden letterlijk ondergedompeld in de vreemde taal. Dit vergroot het leereffect, zodat men zich de vreemde taal snel eigen maakt.'

De taalcursussen hebben een uniek, academisch karakter. Korebrits: 'In het Intensive English Programme worden er lezingen en debatavonden gehouden onder leiding van gerenommeerde gastdocenten van de RU en getalenteerde studenten van de Radboud Honours Academy. Hierbij komen onderwerpen aan bod waar de universiteit onderzoek naar doet.'

Het College van Bestuur van de Radboud Universiteit en de Raad van Bestuur van het UMC St Radboud ondersteunen de trainingen: de eerste aanmelders krijgen een financiële tegemoetkoming in de trainingskosten. **GM**

Medewerkers kunnen zich aanmelden voor de Intensive Language Programmes. Meer info? Neem contact op met het UTN, 16166 of 12159, utn@let.ru.nl.